

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3047/2023. (II. 8.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság mint másodfokú fegyelmi bíróság Kjö.Fgyf.1/2021/5. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal élt a Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság mint másodfokú fegyelmi bíróság Kjö.Fgyf.1/2021/5. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítása és az Abtv. 43. §-a alapján megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alapul szolgáló ügyet illetően a közjegyzőként eljáró indítványozó előadta, hogy a Magyar Országos Közjegyzői Kamara (a továbbiakban: MOKK) elnökének feljelentése nyomán fegyelmi eljárás indult ellene, mivel a közjegyzői díjszabás előírásait nem megfelelően alkalmazta. Az alapul szolgáló esetben – több évtizede ügyfél – cég banki folyószámlájához kapcsolódó (másik cég általi) kezességet garanciavállalásra módosították, és ennek a szerződésmódosításnak közjegyzői okiratba foglalása során nem a közjegyzőkre irányadó 22/2018. (VIII. 23.) IM rendelet (a továbbiakban: Díjrendelet) szerinti ügyérték alapján [Díjrendelet 9. § (1) bekezdése] állapította meg a munkadíjat, hanem azt a szabályt alkalmazta, miszerint ha nem állapítható meg az ügyérték, úgy a ráfordított munkaóra (költségátalány, készkiadás) (Díjrendelet 12. § és 13. §) figyelembevételével történhet a díj kiszabása. Az indítványozó később – más hasonló esetekről tudomást szerezve – a díj megállapítást módosította, és a díj többletet kiszámlázta. Ennek ellenére a feljelentés megtörtént, majd annak nyomán a fegyelmi eljárást lefolytatták. Első fokon a fegyelmi bíróság az indítványozó vétkességét megállapította, azonban a fegyelmi büntetés kiszabását mellőzte. Az indítványozó felmentésért, a minisztérium képviselője büntetés kiszabása érdekében fellebbezett. Az ennek nyomán eljáró Közjegyzői Másodfokú Bíróság részben megváltoztatva az első fokú határozatot a fegyelmi vétség megállapítása mellett fegyelmi büntetesként pénzbírságot szabott ki.
- [3] Az indítványozó ezt követően az Alkotmánybírósághoz fordult. Hiánypótlásra felhívás nyomán módosított alkotmányjogi panaszában a jogerős határozat, illetve az azt megelőző eljárás alaptörvény-ellenességét a VI. cikk (3) bekezdése, a XXVIII. cikk és 28. cikk sérelmére tekintettel állította. Emellett az alkalmazott jogszabályi rendelkezéseket is sérelmezte, azonban e tekintetben alkotmányossági szempontból értékelhető érvelest nem tartalmaz a beadvány.
- [4] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a értelmében, tanácsban eljárva megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételeit.
- [5] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírósági döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [6] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megvizsgálta, hogy az indítványozó fegyelmi ügyében eljáró bíróságok az Alaptörvény szerinti bíróságnak minősülnek-e, így határozatuk az Abtv. 27. §-a szerint vizsgálható-e. Visszatulva korábbi határozataira – 32/2002. (VII. 4.) AB határozat [ABH 2002, 153, 159–160.]; 13/2013. (VI. 17.) AB határozat – az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a közjegyzők fegyelmi ügyében

- eljáró fegyelmi bíróságok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti független és pártatlan bíróságnak tekinthetők, ezért határozatuk alkotmányjogi panasszal megtámadható [28/2019. (XI. 4.) AB határozat, Indokolás [33]].
- [7] Az indítványozó a sérelmezett határozattal zárult ügyben eljárás alá vont személy volt, így az Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pontja értelmében érintettsége fennáll, az alkotmányjogi panasz tekintetében indítványozói jogosultsággal rendelkezik. A rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
- [8] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. A Kúria tájékoztatása szerint az indítványozó jogi képviselője a Kúria határozatát 2022. január 18-án vette át. Az alkotmányjogi panaszt március 23-án adta postára, a 64. napon. Elkésett indítványával egyidejűleg igazolási kérelmet is benyújtott, melyben arra hivatkozott, hogy a büntetés végrehajtása elengedését kérte, kérelmét azonban a MOKK elutasította. Az elutasító válasz kézhezvételét követő 2. napon az alkotmányjogi panaszt benyújtotta. Az Alkotmánybíróság egyesbírói eljárásban az igazolási kérelemnek helyt adott, erre tekintettel az alkotmányjogi panasz beadvány nem tekinthető elkésettnek. Az ügyben rendkívüli jogorvoslati eljárás nincs folyamatban.
- [9] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be, míg az Abtv. 52. §-a szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Abtv. 27. §-át, amely alapján az alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményezte, és a sérelmezett határozatot, valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Azonban a VI. cikk sérelmére vonatkozóan az indítványozó alkotmányossági érvelést nem adott elő, ezért e tekintetben nem teljesült az Abtv. 52. § (1) bekezdés (1b) pontjában foglalt határozott kérelem követelménye, így ezen részében az alkotmányjogi panasz érdemben nem vizsgálható.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panasz beadványában többek között megjelölte az Alaptörvény 28. cikkét, azonban mivel az nem alapjogot tartalmaz, hanem a bíróságok felé fogalmaz meg a működésükre irányulóan elvárásokat, így az abban foglaltak egyedi érintett vonatkozásában megvalósuló alapjog sérelemhez nem vezethetnek, arra alkotmányjogi panasz önmagában nem alapítható [pl. 3257/2016. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [13]; 3550/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [11]].
- [11] A beadványban szereplő – az Alaptörvény XXVIII. cikke tekintetében – állított alapjogi sérelmet illetően az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratokból (alkotmányjogi panasz beadvány, bírósági ítéletek) megállapította, hogy az indítványozó valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel, hanem vétkességének megállapítását és a fegyelmi büntetés kiszabását sérelmezte. Azt kifogásolta, hogy „a II. fokú fegyelmi bíróság semmilyen mérlegelést nem eszközölt még a tényállásszerűség megállapítása, de a vétkesség, a büntetés terén főképpen nem, ezzel az igazságszolgáltatásban betöltött szerepét nem látta el, így eljárása tisztességtelen”. Az indítványozó szerint a „fegyelmi ügyekben eljáró bíróságoknak az Alaptörvény 28. cikke alapján látni kellett volna a vonatkozó anyagi és eljárási jogszabályok abszurditását”. Álláspontja szerint az lett volna a helyes, ha felmentő döntést hoz a fegyelmi bíróság, illetve „a II. fokú fegyelmi eljárás során a mérlegelést bátor módon felvállaló I. fokú határozatot helyben” hagyja.
- [12] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz eljárás keretében az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatra van hatásköre. A bírósági döntések, és az alkalmazott jogszabályi rendelkezések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálati eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvény és az abban biztosított jogok védelmére hivatott [3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]]. Ebből következően az Alkotmánybíróság a döntés irányának, a bizonyítékok körének, bírói mérlegelésének és értékelésének felül bírálatára nem rendelkezik hatáskörrel [3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3300/2018. (X. 1.) AB végzés, Indokolás [13]; 3369/2018. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [11]; 3448/2021. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [12]; 3367/2022. (VII. 25.) AB végzés, Indokolás [22]]. A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan az eljáró fegyelmi bíróságok részletesen foglalkoztak a Díjszabás vonatkozó előírásainak alkalmazhatóságával, valamint a vétkesség megállapítása és az ahhoz fűződő szankció kiszabása körében releváns körülménnyel.
- [13] 4. Tekintettel arra, hogy jelen ügyben nem merült fel olyan, a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (2) bekezdése

értelmében, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján rövidített indokolással ellátott végzésben visszautasította.

Budapest, 2023. január 24.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/851/2022.

